

hvilke de gaae, medens de grundforbedrede Landeveies Vedligeholdelse paa hviler Amtss-repartitionsfonden, saa at de Sogne fritages for Veiarbeidets Byrde, som for fælles Regning tillige erholde Fordeelen af de bedre Vete; d) at de Misforhold hæves, som kunne flyde af Resol. af 28de December 1827, hvilke for kort Tid siden under en anden Sag have været Gjenstand for Forhandling i Landstinget; e) at de forvirkede Bestemmelser, der angik gjælde om Bagabønder og Forbyrderes Transport og om Udgifternes Udbredelse snart af Amtss-repartitionsfonden, snart af Amtsskattikassen, snart af Politikkassen, afløses af en simpel og eensartet Regel.

Forøvrigt vil det af Indstillingerne sees, at Udvalget har foreslaaet enkelte Tilføjninger eller Omflytninger ved de her omhandlede Bestemmelser. Størst Tvivl har der i saa Henseende været om, hvorvidt alle Udgifterne til Amtss-reiser skulde behandles som Fællesanliggender, eller kun de iblandt dem, som kunde siges i lige Grad at vedkomme By og Land. Men da en Afskillelse af dem i tvende Klasser, hvoraf den ene skulde henføres til Amtsskassen, den anden til Amtss-repartitionsfonden, vilde medføre ikke ringe praktiske Vanskeligheder, synes det stemmende med den Stræben efter Eensartethed og Simpelt, som gaaer igjennem hele Lovudkastet, at behandle dem alle som fælles, og har Udvalget i den Omstændighed, at derved med Hensyn til denne ene Post vilde paaføres Kjøbstæderne en større Udgift, end de hidtil dertil have baaret, saa meget mindre kunnet finde nogen overveiende Betænkelighed, som deres Andeel i hvert Fald kun er ringe, naar den efter Forslaget fordeles efter Hæftkorret, og som der findes flere andre Poster, som i finantiel Henseende vilde medføre en ikke ringe Lettelse for Kjøbstæderne. Udvalget har derfor ligesaa lidt ved denne, som ved andre Poster, troet at kunne opstille den Fordring, at derved ikke maatte skee nogen Forandring i den hidtil værende Fordeling af Byrden, hvorved hele Lo-

ven vilde gjøres umulig. Det, hvorpaa det kommer an, er kun, at den i sine endelige Resultater ikke bliver til Forurettelse for nogen af Parterne, og i saa Henseende er det Udvalgets Overbeviisning, at Kjøbstæderne ikke vilde finde Anledning til at være utilfredse med de økonomiske Følger af Lovens samtlige Bestemmelser.

Særligen skal under dette Afsnit endnu kun omtales det Forslag, at blandt Amtss-raadets Forvaltningsudgifter skulde kunne opføres en Godtgjørelse for de Reiser, som Medlemmerne have gjort i Medfør af deres Bestilling. Der har i Udvalget ikke været deelte Meininger om, at det er et sundt og vigtigt Princip i vor Lovgivning, at alle kommunale Tills-hverv udføres uden vederlæg, og det er derfor høist ugjerne, at man har bragt en Bestemmelse i Forslag, som vilde virke meget fordæveligt, dersom det i sine Conseqventser skulde føre til andre og mere indgribende Afvigelser fra denne Grundsætning. Et Mindretal har derfor ogsaa modsat sig en saadan Undtagelse fra hvad der i Principet erkendes for rigtigt. Der foreligger imidlertid for Udvalget Oplysninger om, at de Pengenudgifter, som foruden Tidsopoffrelsen kræves af Amtss-raadsmedlemmerne, idetmindste paa visse Steder føles som et Tryk, der under vore smaa Forhold kunde blive til Hinder for uheldige Valg, og da dette i alt Fald med større Føje vil kunne gjøres gjældende, naar nu ogsaa Kjøbstadsborgere skulde møde i Amtss-raadet, har Fleertallet troet det fløgeft itide at gjøre en maadefolben Indvømmelse, som kunde afværge videre gaaende Fordringer.

Naar Udvalget fra § 10 af har foretrukket at omarbeide Lovudkastet, fremfor den besværlige Form ved enkelte Endringer at søge at indbringe de Forandringer, og Tillæg, man maatte have at foreslaae, da vil det ved at jevnføre begge Arbeider sees, at det ikke er nogen væsentlig Uoverensstemmelse i Tanken, som ligger til Grund derfor, og Udvalget haaber, at det vil erkendes, at hvad der i Udskastet